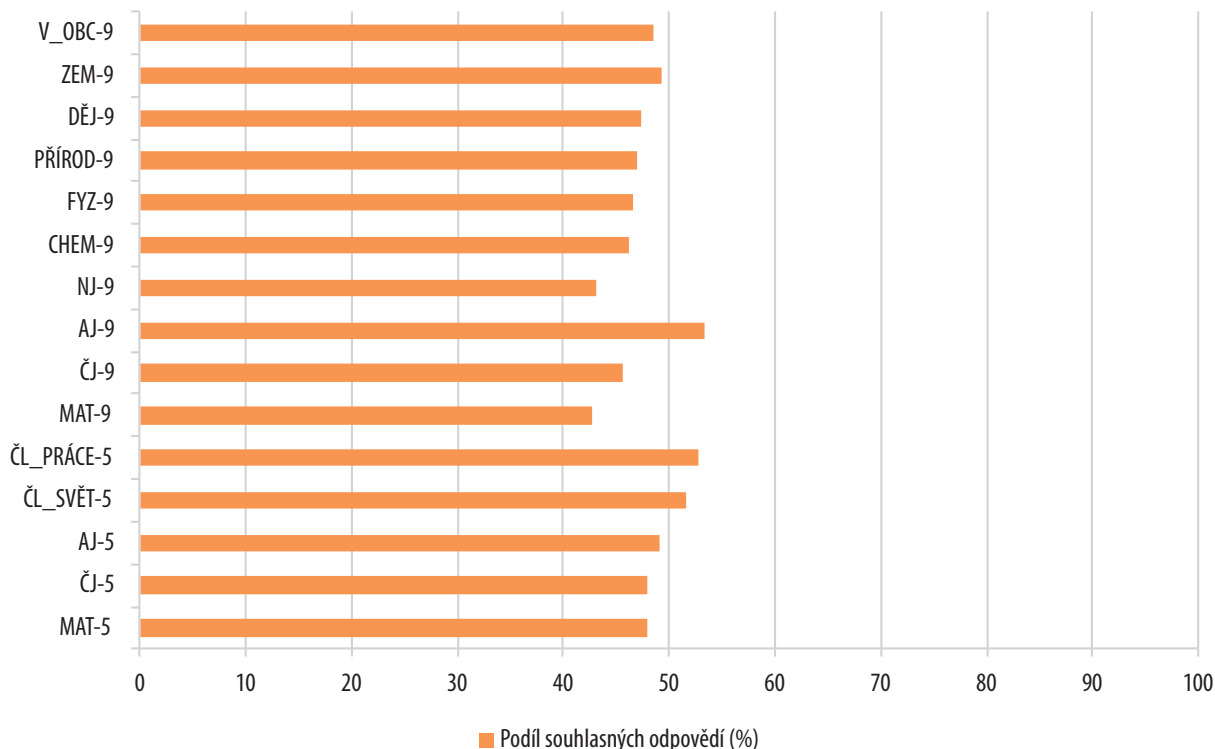

Podíl souhlasných odpovědí žáků s tvrzením „V hodinách často vyprávíme o svých zkušenostech (co jsme viděli, co známe apod.) v daném tématu.“

Pozn.: MAT – matematika; ČJ – český jazyk; AJ – anglický jazyk; ČL_SVĚT – člověk a jeho svět; ČL_PRÁCE – člověk a svět práce; NJ – německý jazyk; CHEM – chemie; FYZ – fyzika; PŘÍROD – přírodověda; DĚJ – dějepis; ZEM – zeměpis; V_OBC – výchova k občanství

Druhá baterie otázek dotazníku se zaměřila na hodnocení četnosti výskytu definovaných situací ve výuce, přičemž žákům byla v tomto ohledu dána možnost výběru jedné z pěti odpovědí seřazených podle četnosti výskytu jevu.

První hodnocená situace ve výuce se týkala schopnosti žáka samostatně řešit zadanou úlohu. Hodnocení odpovědí žáků ukazuje na následující zjištění:

- Poměrně vysoký počet žáků deklaruje svoji schopnost řešit zadané úlohy samostatně téměř vždy, nebo alespoň z jedné poloviny. Poměrně zřídka se vyskytují odpovědi spojené s možností skoro nikdy, a to ať již z důvodu přílišné náročnosti úkolů, nebo z důvodu absence zadání úloh k řešení ve výuce.
- V případě žáků 5. ročníku lze pozorovat poměrně konzistentní strukturu odpovědí bez ohledu na hodnocený předmět. Naopak v případě žáků 9. ročníku jsou rozdíly v odpovědích žáků více závislé na hodnoceném předmětu. S výjimkou českého a anglického jazyka se rovněž zdá být schopnost žáků 9. ročníku samostatně řešit zadané úlohy o něco nižší, než je tomu v případě žáků 5. ročníku.
- Vzhledem k jednotlivým hodnoceným předmětům žáky 9. ročníku lze za předměty, v nichž tito žáci vyjadřují nejnižší schopnost samostatně řešit zadané úlohy, označit fyziku a chemii. Relativně nižších hodnot dosahuje rovněž německý jazyk, a dále pak matematika a přírodověda. Žáci 9. ročníku tak označují přírodovědně zaměřené předměty za ty, v nichž mají vyšší problémy samostatně řešit zadané úlohy.